

[Lønger]

har vi besluttet at give til et projekt i Nicaragua; vi vil opfordre SF til at gøre det samme. Jeg mener, at vi på den måde kan stemme imod med god samvittighed.

Jeg skal blot tilføje, at skattelovgivningen – også efter den seneste skattereform – åbner mulighed for, at vi kan fratække dette beløb på årsopgørelsen, således at det i virkeligheden er 300.000 kr. om året, dette forslag giver os mulighed for at give til projektet i Nicaragua.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet har flere gange fremsat forslag om, at folketingets medlemmer gik i spidsen med lønbesparelser, men vi er hver evig eneste gang blevet nedstemt. Vores forslag har fået hæftet hånlige bemærkninger på sig, og ordførerne har overhovedet ikke sparet på de negative bemærkninger til forslaget.

Med præsidiets forslag, som det her fremsættes af fire præsidiemedlemmer, er det nu helt klart, hvorfor man heller ikke i denne sag har villet høre efter fornuft. Man går jo i den stik modsatte retning med forslaget, der skal sikre levebrødspolitikere et endnu bedre levebrød end hidtil.

I forslaget, der alene i grundvederlag og omkostningstillæg koster den danske skatteyder 13,1 mill. kr., står der intet om ændringer i folketingsmedlemmernes ret til økonomisk bengnaveri.

Jeg går ud fra, at når man mener, at en lønforhøjelse af denne størrelse skal til, må det være, fordi man mener, at den arbejdsindsats, der ydes, skal være det beløb værd. Sådan er det i hvert fald ude i de private erhverv. Herinde ser man totalt bort fra den slags og stiller sig op i køen af folkevalgte, der råber på mere i løn uanset indsatsen.

Er det virkelig arbejdspresset og den tilsvarende indsats fra medlemmernes side, der skulle berettige til denne gigantforhøjelse? Overhovedet ikke. Der er i tinget en del deltidspolitikere, der deler tiden mellem det folkevalgte og frynsegoder. Når jeg siger frynsegoder, er det ikke ment skulderklappende til medlemmer, der finder lønsomme job som statsrevisor, bestyrelsesformand, kommitteret i hjemmevernet, i radiatorådet, formand for statens ligestillingsudvalg osv., specielt disse job, som de travle damer og herrer herinde står i kø for at få, fordi de giver en ekstra

indkomst, som langt overskrider, hvad en lavtlønsarbejder får ved hårdt slid.

Vi er et antal privilegerede personer, der efter fremskridtspartiets mening kun har et eneste formål, og det er at udfylde det mandat, vore vælgere har givet os, bedst muligt. Så kan man spørge, hvorfor nogle af os foruden forhøjet vederlag også skal have omkostningsfrådseforhøjelse på 5.000 kr. Hvad skal vi egentlig med gratis taxakørsel? Det er godt nok ikke nævnt i forslaget, men jeg kan forstå, at det skal man også have. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det ikke er nævnt. Er det, fordi det ikke ser så pænt ud, at det er noget, man sådan bare kan give en gul bon til? Jeg kunne godt tænke mig at få et af medlemmerne af præsidiet til at fortælle, om det virkelig er rigtigt, at vi nu skal have gratis taxa fra Københavns lufthavn.

Vi har en masse frikort i forvejen, hvad bliver næste skridt? Bliver det, at vi alle skal have biler med vimpler stillet til rådighed, så vi kan komme hurtigt gennem trafikken? Betyder det, at bengnaverne herinde får lettere ved at passe deres mange udenomsaktiviteter, mens de skovler skatteydernes penge ind?

Forslaget nævner heller ikke spor om præsidiets ønske om gratis lejligheder til præsidiets medlemmer, hvordan det klare skattemæssigt, og hvordan det griber ind i omkostningstillægget. Men det kan jeg selvfølgelig bede skatteministeren om at svare på. Der kan jo ikke være det samme behov for omkostningstillæg for præsidiemedlemmer som for de øvrige medlemmer, der endnu ikke har fået bevilget en gratis bolig.

Pensionsdelen kan man ikke sætte millionbeløb på. Det er forståeligt, men der vil også på det felt ryge et par skatteyderkroner ud af kassen. Merudgifterne ved eftervederlag kan heller ikke opgives. Pensionens millioner kan dog være tvivlsomme, eftersom de begrænsninger, der er nævnt i lovens § 93, vil gælde for en del af de medlemmer, vi ser herinde i dag.

Orlovsgodet er jo brugt flittigt fra menigt medlem til minister, et gode fra den verden, der findes uden for disse tykke mure, og som kun kommer de offentligt ansatte til del. Måske netop derfor afholdes der en FTF-middag hvert evig eneste år med livlig deltagelse af politikerne.

Hvad skal vi dog med flere penge for det job, vi er så privilegerede at have? Det er